

Az üres Belgrád.

Zimonyba érkező és megbízhatóknak látszó jelentések szerint *Belgrádot csaknem teljesen kiürítették.* Már vasárnap kora reggel megkezdődött a lakosság felkészülése, hogy elhagyja a fővárost. Öt óriási különvonat indult egymásután tele utasokkal, akik *Nis felé* menekültek. Az öt különvonat távozása után a szerb kormány beszüntette a menekülők szállítását, mert *katonavonatokat* indítottak az ország belseje felé. *Belgrádból pedig még ezrével akar menekülni a lakosság,* erről azonban egyelőre nem lehet szó.

Az üzletek nagy része zárva van Belgrádban, a bankok valamennyien. Az utcák tele vannak izgatott, rettegő emberekkel, *egész Belgrád csupa félelem.* Néha akad egy-egy elszánt tüntető csoport, mely háborút hirdet, de ezt a féltő asszonyok hamar elhárítgatják. Az osztrák-magyar követség és konzulátus épületéről levették a táblát. Néha felvillanyozta a tömeget egy-egy hír, mely végigroppen a városon és azt hirdeti, hogy *Oroszország mozgósított.* A hírek csak pillanatnyi hatása van, egy percre kigyulnak az arcok, de aztán újra urrá lesz a csiögdés, a hírek nem ad hitelt senki: *Belgrád nem bizik többé a cárban.*

A külföldi államok követei is elhagyták Belgrádot, csak a német követ van itt, hogy az osztrák-magyar alattvalók sorsát gondozza. A többiek *Kragujevácbá* vonultak az udvartartással együtt. Csak a konzulok maradtak Belgrádban és ők vállalták a megnyugtató emberföltölti feladatát.

Sándor trónörökös és Pasics ma reggel visszaérkeztek Belgrádba, részt vettek a haditanácson és nyomban elutaztak a fővárosból.

Ma bevonultak a szerb honvédek is. Legnagyobb részüket már nem tudták ellátni egyenruhával, csak sapkát nyomtak a fejükre, kardot kaptak és puskát és így szállították el őket az ország belseje felé.

Románia a monarchia mellé állott.

Bukarest, július 27. Románia hangulata a két utóbbi nap eseményeinek hatása alatt *teljesen megváltozott.* Három nappal ezelőtt, amikor báró Giesl átadta Ausztria-Magyarország ultimátumát a szerb kormánynak, az egész román sajtó, beleértve a kormányhoz közelálló lapokat is, *ellenséges hangon nyilatkozott meg Ausztria-Magyarország követeléseiről.* A román lapok azt fejtegették, hogy Ausztria-Magyarország Szerbia legbelsőbb ügyeibe avatkozik és *vesélyezteteti Szerbia szuverénitását.* Hogy a hangulat Romániában, nemcsak a sajtóban is, de a diplomáciában is mennyire megváltozott, rendkívül érdekesen dokumentálja a félhivatalos *Romanul* körkérdése, amelyet a bukaresti diplomatákhoz intézett.

A *Romanul* arra vonatkozólag kér a bukaresti diplomatáktól felvilágosítást, hogy mi a véleményük Ausztria-Magyarország energikus lépésének jogos voltáról? A diplomácia válaszaiból a *Romanul* a következőket vezeti le:

— A bukaresti diplomáciai kar felfogása szerint Ausztria-Magyarország jegyzéke, a mely a diplomáciai viszony megszakításához vezetett, két részre osztható. Tisztán jogi és egy tisztán politikai részre.

1. A jogi rész, amennyiben a sarajevói

vizsgálat bebizonyította, hogy a *Ferenc Ferdinánd és neje elleni összeesküvést Szerbából intézték, ott szervezték, onnan kerültek elő a fegyverek és a bombák s az összeesküvés szervezői és intézői között szerb államhivatalnokok és katonatisztek vannak, teljesen jogos.* Ebből az első szempontból *Ausztria-Magyarország eljárásának jogossága minden kétségen felül áll.* A Szerbiából megindított anarchisztikus akció nemcsak a monarchia belső rendjét, hanem *legmagasabb rangú funkcionáriusainak életét is fenyegette.* Ausztria-Magyarországnak feltétlenül igazságot kellett szereznie.

2. A politikai rész már más elbírálás alá esik, amennyiben tényleg olyan követeléseket állít fel, *amelyek Szerbia önállóságát érintik.* Figyelembe kell azonban venni azt is, hogy Szerbia *1908-ban az annexiós válság befejezése után bizonyos mérsékelt megtartására kötelezte magát.* Szerbia ezeket a kötelezettségeket tényleg *nem teljesítette.* Ha Auszria-Magyarország most csak azt kívánja Szerbiától, hogy az akkor vállalt kötelezettségeknek lojálisan eleget tegyen, akkor a demarse politikai részét szintén *kedvező szempontból kell elbírálni.*

A szerb proklamáció.

Zimony, július 27. A szerb kormány vasárnap délben a hivatalos lap rendkívüli kiadásában a következő proklamációt intézte a szerb néphez:

Két napja az osztrák-magyar kormány a szerb kormányhoz jegyzéket küldött bizonyos követelések dolgában. És délután hat óráig adott határidőt azzal a fenyegetéssel, hogy ha a válasz kedvezőtlen lenne, a diplomáciai viszonyt azonnal megszakítják.

A szerb kormány a béke érdekében, — amelyet nemcsak Szerbia, de egész Európa is óhajt, — *válaszában oly messzire ment, a mennyire csak az engedékenység határai engedik,* de amelyeken túl egy független állam nem mehet.

Istenben bízunk és a nagyhatalmak barátságában, amely nagyhatalmak — erről meg vagyunk győződve — éppen úgy óhajtják a békét.

Reméljük, hogy az egész válság békésen, nyugalomban intéződik el. Miután azonban az osztrák-magyar követ kormányai nevében kijelentette, hogy a válaszejegyzékkel megelégedve nincsen és a diplomáciai viszonyt felbontottnak tartja, a szerb kormány indítatva érzi magát, hogy minden eshetőségre *készen megtegye a legsürgősebb katonai intézkedéseket az ország védelmére.*

Kötelességünknek tartjuk tehát, hogy a népet felszólítsuk a haza védelmére és reméljük, hogy a szerb nép méltón megfelel hazafias hírnevének. Ha *megtámadnak bennünket, a hadsereg megteszi a maga kötelességét.*

Azokat a polgárokat azonban, akiket nem szólítunk zászlóink alá, felszólítjuk, hogy térjenek békésen otthonaikba, *maradjanak nyugodtan és folytassák munkájukat.* Kelt július 13. (Ónapár szerint.)

A proklamációt a szerb kormány minden tagja aláírta.

BELGRÁD KULCSAI.

Zimony, július 27. Az egyre érkező menekülők a legkülönbözőbb híreket hozták Belgrádból. Egy osztrák alattvaló, aki csónakon menekült, ma délelőtt ezeket beszélte:

— A szerb királyi lobogókat ma hajnalban bevonták a belgrádi erődítményekről. Készenlétben vannak már a fehér lobogók, melyeket fel fognak huzni annak jeléül, hogy Belgrád megadja magát. A

polgármester mint szimbólumot magához vette a város kulcsait, hogy azokat átadja a bevonuló seregeknek.

BELGRÁD FÉNYÁRBAN.

Zimony, július 27. Belgrád egész éjjel fényárban van, csupán a *Kalimegdan* erőd sötét, amelyre állítólag *dgyukat vontattak fel.* A tegnapelőtti éjjelen még ki volt világítva az erőd. Egyetlen lámpa sem ég a belgrádi pályaudvarokon.

Szerbia még mindig remél.

Zimony, július 27. Délben már a szerb dinárokért *hetven fillért sem adtak,* mint dél előtt: a dinárt egyáltalán nem fogadják el. A pincérek nem váltanak még öt koronást sem. A belgrádi német konzulátus kérelmére három osztrák-magyar gőzös, az *Árpád,* a *Zrinyi* és az *Arad* elmentek Belgrád alá, hogy áthozzák az osztrák-magyar kolóniának ottrekedt négyszáz tagját. A kolónia egy része nem akarta elhagyni a szerb fővárost, nehogy mindenkorra kiutasítsák onnan, ahol az existenciája van. Vallomásuk szerint *nem fenyegeti őket semmi baj, mert Belgrád teljesen nyugodt.* A szerb vezérkari főnök, *Putnik* vajda, egyik híresztelés szerint már átutazott Zimonyon, a rendőrség azonban erről semmit sem tud, az állomáson sem. Ha erre jönne, a lokomotív csak a Duna-híd közepéig vinné. *Onnan gyalog kellene bemennie Belgrádba.*

A belgrádi hangulatra jellemző, amit egy tekintélyes kereskedő mondott el:

Belgrádban azt hiszik, hogy a háborút még az utolsó pillanatban elkerülhetik. A hirhedt orosz sürgöny azt adta hírül, hogy a mobilizálással időt akarnak nyerni diplomáciai tárgyalásokra.

A táviratok Zimonyból nagyon lassan mennek: tizenkét óráig tart, amíg egy távirat Budapestre érkezik.

CABRINOVICS.

Bécs július 27. Minthogy a francia sajtó továbbra is azt állítja, hogy a szerajevói merénylet előtt a bécsi mérvadó tényezőket szerb részről figyelmeztették, a *Fremdenblatt* indítatva érzi magát arra, hogy ismét köztegye az e hírre vonatkozólag már megjelent cáfolatát. A cáfolat ellenére ismét fölmerült állítással szemben, hogy az osztrák-magyar konzulátus *Cabrinovicért* kezességet vállalt, a *Fremdenblatt* közli a belgrádi városi prefektúra és az osztrák-magyar konzulátus között folytatott levélváltást, melyből kiderül, hogy a konzulátus semmi mást nem közölt, mint azt, hogy a *Cabrinovics* születési adatai helyesek és hogy *Cabrinovics semmiféle büntető cselekedetet nem követett el.*

VILMOS ÉS POINCARÉ.

London, július 27. A *Morning Post* egy bihetetlenül hangzó hírt közöl, amely szerint *Vilmos* császár *Stockholmban találkozni fog Poincaré francia köztársasági elnökkel.* A hír hivatalos körökben egyáltalán nem talált hitelt.

NEM UTÁZIK A BAJOR KIRÁLY.

München, július 27. Tegnap a külügyi államminisztérium épületében a minisztertanács ülésre gyűlt össze, hogy tanácskozzék arról a kérdéssel, vajon a mostani politikai viszonyok közt ajánlhatja-e a királynak, hogy a Franken tartományba tervezett utazását tegye. A minisztertanács egyhangulag az utazás megkezdése ellen foglalt állást és erről jelentést tett a királynak. A király erre elhatározta, hogy lemond az utazásról.